

Ne Çare

– AZİZ REMZİ · 24 Haziran 2020

Sen perde arkasında, yüreğin yangın yeri.
Ben savruk hülyaların içindeki serseri .
Bir an gelir; görürsün yüzümde güller açar,
Gecelerim kaybolur,gündüzüm bana naçar.
Bir duygu taşıyorum, eski günlerden kalma.
Sana göç ediyorlar, ne olur yere çalma!
Bağrımda taşıdığım, bir rüyadır aşkımız
İşte çalınıyor bak, arka fonda şarkımız!

Bırak da aksın öyle, mecrasında kanımız.
Gökyüzü üşüyorsa, yansın közde canımız.
Kızıl gül ellerinde, titrer durur narince.
Şahitleri bulutlar, yağdı durdu yerince.
Narına yandı ömrüm, âmâde günlerimde
Çiğneyip durduğum o, dişlerin dünlerimde
Kavruk şiirlerini, avareler okuyor .
Her harfin ıtrıları,sen sen diye kokuyor.

Zaman hep parça parça,salınıyor boşlukta,
Salâlar okunuyor, gün ezildi kuşlukta.
Hangi hâkim sorgular, divane olan gönlü .
Bahtiyar duyguların, gölgesinde ki ömrü .
Kurak toprağın tozu, hep uzaktan göründü.
Şu yaralı dizlerim, gece gündüz süründü.
Geçmişime vurgunum, gelecek neden bî-zar?
Sizleri yazan tarih, elbet bizi de yazar

Korku bize satıldı, pazar pazar sürüldü,
Şekavet duvarları, fersah fersah örüldü .
Kavgalar üretildi, ölümler bize kaldı.
Akşam içeri girdi, gündüz kapıyı çaldı.
Yürüdüğüm her yerde, görür oldum izini.
Ben de koşmak isterim; gönder bana hızını .

Karanlığa gömüldüm,işığım olsun nurun.

Yeter bunca eziyet bir zulüm ki durdurun.
Üç asır oldu açmaz, kana bulanana o gül.
Başın öne eğdikçe, yere dökülür kakül .
Kurulsun artık otağ, kılıç kınından çıksın,
Boşa dökülen kanlar, asıl murada aksın.
Mazluma gelen zeval, zalime olmaz minval .
Lakin, hayra varmıyor, gittiğimiz bu ahval.
Ezanlar okunuyor, kulak duymaz bi çâre
Secdeler şuursuzca, dilin dönmez ne çâre...

Selim ADIM